

РЕШЕНИЕ

№ 906

гр. София, 09.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 11.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **11029** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на П. Н. Н. срещу Заповед № ДС-03-03/02.10.2024 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и средните предприятия (ИАНМСП), с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на оспорващия.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Сочи, че работи в процесната администрация и е квалифициран в достатъчна степен. Получавал е най-високи оценки при периодичното атестиране, поради което съкращаването му е нецелесъобразно. Не са налице предпоставките по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Претендира се присъждане на разноски по изготвен списък.

По време на проведеното по делото открито заседание, оспорващият не се явява лично. Упълномощеният от нея адвокат Т. поддържа жалбата. В дадения от съда срок са представени допълнителни писмени бележки. В тях освен изтъкнатите в жалбата доводи, се сочи, че в оспорената заповед не са изложени никакви мотиви за премахване на задачи и задължения, установени в действащата длъжностната характеристика на длъжността, нито мотиви за тяхното изменение. От приетото по делото поименно разписание на длъжностите от 02.10.2024 г. е видно, че не е налице намаляване на щатните бройки в отдел „Информационно обслужване” на ИАНМСП. Те са били 7 броя, както преди така и след извършеното съкращаване.

Трансформирана е само една бройка от длъжност „главен експерт” в „младши експерт”. В отдела е запазена длъжността „главен експерт”, като нормативно обособена позиция система от функции, задължения и изисквания, специфични за тази длъжност. Инвокирани са доводи, че с извършената реорганизация не се е целяло оптимизиране на работата, а уволнението на държавния служител Н., т.е. с оспорения акт са преследвани цели, различни от тези предвидени в закона. Този извод се потвърждава и от факта, че след извършеното съкращаване на държавния служител в отдел „Информационно обслужване” са останали незаети бройки за длъжността „главен експерт”. Твърди се, че между изискванията за заемане на длъжността „главен експерт” и „младши експерт” няма съществена разлика, видно от представените длъжностни характеристики. П. Н. е служител с висока квалификация и професионален опит и е познавал детайлно спецификите на работата в отдела.

Ответникът по оспорването, в лицето на Изпълнителния директор на ИАНМСП не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт П. оспорва жалбата. Счита, че заповедта е законосъобразно издадена в съответствие с материално-правни разпоредби и целта на закона. Представени са допълнителни писмени бележки. Посочено е, че са спазени всички правила, касаещи извършеното съкращение на щата. Налице е мотивиран доклад, в който е описана необходимостта от трансформиране на заеманата от оспорвания длъжност „главен експерт”, в длъжност „младши експерт”. Твърди се, според утвърдените длъжностни характеристики, няма препокриване на функционалните задължения за двете длъжности. Изискванията за заемането им също се различават. При длъжността „младши експерт” не се изискват аналитични функции, а тя е само изпълнителска. Заповедта за уволнение е съставена в предвидената от закона форма, а в хода на административното производство не са нарушени правата на държавния служител. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на платеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че към момента на прекратяването на служебното правоотношение, оспорваният е заемал длъжността „главен експерт”, в отдел „Информационно обслужване”, в Дирекция „Интернационализация на МСП” на ИАНМСП. Той е бил назначен на тази длъжност със Заповед № 01-ЛС-12/31.10.2023 г. на Изпълнителния Директор на ИАНМСП, считано от 01.11.2023 г.

На 01.08.2024 г. Изпълнителният Директор на ИАНМСП е утвърдил поименно длъжностно разписание на процесната администрация, видно от което в Дирекция „Интернационализация на МСП” са обособени три отдела, един от които е отдел „Информационно обслужване”. В рамките на отдела са предвидени общо седем щатни бройки – Началник на отдел – една бройка, вакантна, „главен експерт” – пет бройки, една от които е заета от П. Н., а две са вакантни и „старши експерт” - една бройка.

Видно от докладна записка вх. № 93-00-5-8 от 01.10.2024 г. до Изпълнителния Директор на ИАНМСП, изготвена от главния секретар на ИАНМСП, е предложено реструктуриране на отдел „Информационно обслужване” към Дирекция „Интернационализация на МСП”. Според доклада, служителят П. Н. е отсъствал непрекъснато от работа, поради временна неработоспособност от 30.04.2024 г. до

01.10.2024 г., през което време неговите задачи и задължения са били изпълнявани от другите служители в отдела. Това обстоятелство е довело до заключението, че естеството на работата не налага функциите, изпълнявани от П. Н. да се изпълняват от лице, назначено на длъжност „главен експерт”. Те могат успешно да бъдат изпълнявани от лице, назначено на длъжност „младши експерт”. Предложено е реструктуриране на звеното в този смисъл, обусловено от продължителното отсъствие на П. Н., с цел оптимизиране на дейността на структурата и разширяване на ефективността при изпълнение на задачите.

Изпълнителният директор на ИАНМСП няма данни да е одобрил направеното предложение, но със Заповед № РД-12-17 от 01.10.2024 г. той е утвърдил длъжностното и поименното длъжностно разписание на процесната администрация. В Дирекция „Интернационализация на МСП” са обособени три отдела, един от които е отдел „Информационно обслужване”. В рамките на отдела са предвидени общо седем щатни бройки – Началник на отдел – една бройка, вакантна, „главен експерт” – четири бройки, две от които са вакантни и „младши експерт” - една бройка, вакантна.

Като част от административната преписка е представено досието на жалбоподателя, включително длъжностна характеристика за длъжността „главен експерт” в отдел „Информационно обслужване” на Дирекция „Интернационализация на МСП”.

Представена е и длъжностна характеристика за длъжността „младши експерт” в отдел „Информационно обслужване” на Дирекция „Интернационализация на МСП”.

Видно от представените болнични листове, П. Н. е бил в отпуск за временна неработоспособност поради общо заболяване от 13.05.2024 г. до 06.11.2024 г.

Вземайки предвид измененията в длъжностното разписание Изпълнителният директор на ИАНМСП е издал оспорената заповед.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Няма данни оспорената заповед да е получена надлежно от П. Н.. Тя е изпратена на домашния му адрес, чрез пощенски оператор, но не е получена, поради това, че получателят отсъства. Жалбата е подадена директна в АССГ на 04.11.2024 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице основанията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Заповедта е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 6, ал. 1, т. 7 и т. 9 от Устройствения Правилник на ИАНМСП, Изпълнителният директор на ИАНМСП, утвърждава структурата на административните звена и длъжностното разписание в Агенцията и назначава и освобождава държавните служители в Агенцията.

Според чл. 11 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, ръководителят на администрацията утвърждава длъжностно разписание по образец съгласно приложение № 1. В длъжностното разписание се определят конкретните длъжности, които ще се използват в администрацията, при

спазване Класификатора на длъжностите в администрацията, разпоредбите на наредбата и специфичните изисквания, определени с нормативен акт.

На основание на посочените норми, компетентният административен орган в лицето на Изпълнителния директор на ИАНМСП е утвърдил и длъжностно разписание и поименно длъжностно разписание на процесната администрация, в сила съответно от 01.08.2022 г. и от 02.10.2024 г. Видно от тези разписания отдел „Информационно обслужване”, към Дирекция „Интернационализация на МСП”, не е закрит, при направената реорганизация от 02.10.2024 г. Не е закрыта и длъжността „главен експерт” в отдела, като система от функции, компетентности и задължения. Единствената разлика, е че една щатна бройка за длъжността „главен експерт” е трансформирана в длъжност „младши експерт”.

Дефиницията на понятието „длъжност в администрацията” се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 49 от 29.06.2012 г.) и според тази дефиниция "длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Следователно, белезите на понятието „длъжност в администрацията” са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Според т. 203 от класификатора на длъжностите в администрацията, длъжността „главен експерт” в централна администрация с изключение на администрацията на Министерския съвет и на министерство е ръководно ниво 3.

По отношение на заеманата от жалбоподателя длъжност е установено, че посочените изисквания са били налице - той е заемал длъжността „главен експерт” в отдел „Информационно обслужване” на Дирекция „Интернационализация на МСП”.

С влизането в сила на новото длъжностно разписание, според настоящия съдебен състав не е извършено действително съкращение на длъжността „главен експерт” в отдел „Информационно обслужване” на Дирекция „Интернационализация на МСП”.

В разглеждания казус само формално са осъществени изискванията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл – броят на щатните бройки за длъжността длъжността „главен експерт” в отдел „Информационно обслужване” на Дирекция „Интернационализация на МСП” е намален от пет на четири, като е извършена трансформация на реално заета бройка за длъжността – именно тази, заемана от жалбоподателя. В случая правомощието на органа по назначаването да извърши структурни и организационни промени е упражнено в противоречие с принципа на съразмерност, предвиден в чл. 6, ал. 1 и ал. 2 от АПК. Съгласно чл. 6, ал. 1 от Кодекса, административният орган следва да упражнява правата си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. В разглежданата хипотеза тези изисквания са нарушени. Разумното и добросъвестно упражняване на правомощията изисква при необходимост от реорганизация в отдел „Информационно обслужване” на Дирекция „Интернационализация на МСП”, свързана с намаляване на щата за длъжността „главен експерт”, да се извърши

преценка, като се вземе предвид обстоятелството, че се запазва цялостната дейност на звеното, от една страна, а от друга са останали незаети щатните позиции, които следва да се заемат от служители, които реално са изпълнявали присъщите на длъжността функции. В настоящия спор този разумен подход не е възприет от органа по назначаването, тъй като след датата на съкращението са останали вакантни позиции за същата длъжност, а дори и новоразкритата длъжност „младши експерт”, в отдела също е останала незаета.

Изложеното сочи на допуснато нарушение на принципа, установен в чл. 6, ал. 2 от АПК. Правата на жалбоподателя са засегнати в по-голяма степен от необходимото за целта, тъй като оптимизирането на работата на отдел „Информационно обслужване” на Дирекция „Интернационализация на МСП”, с намаляване на щатните бройки за длъжността „главен експерт” е било възможно да се предприеме без да се засяга реално заетата от него длъжност. Нарушението на принципа на чл. 6, ал. 1 и ал. 2 от АПК обоснова извод за постановяване на оспорената заповед в противоречие с материалния закон и е основание за нейната отмяна.

С издаване на оспорената заповед е нарушена и целта на закона, тъй като действията на органа по назначаването не са насочени към оптимизиране на дейността на администрацията, чрез възлагане на служебните функции на по-малко и на по-квалифицирани служители, което е смисълът на съкращението, а към съкращаване и трансформация на реално заемана длъжност за сметка на оставащи вакантни длъжности на същата позиция. Аргумент в подкрепа на този извод е изложеното в докладната записка на Главния секретар на ИАНМСП, според което направената реорганизация на в отдел „Информационно обслужване” на Дирекция „Интернационализация на МСП”, е продиктувана не от необходимост от оптимизация, а от констатираното продължително отсъствие на П. Н. поради временна неработоспособност.

Изложеното мотивира съда да приеме, че оспорената заповед е типичен пример за превратно упражняване на власт и несъответствието с целта на закона, представляващи друго самостоятелно основание за отмяната и.

Изложените мотиви съответстват на последната практика на Върховния административен съд по приложението на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, по сходни казуси (Решение № 13505 от 11.12.2024 г. на ВАС по адм. д. № 9894/2024 г., II о., Решение № 13393 от 10.12.2024 г. на ВАС по адм. д. № 8386/2024 г., II о.).

От направените разсъждения следва единствено възможният извод - оспорената заповед е издадена от компетентен орган, без съществени нарушения на административно-производствените правила, в предвидената от закона форма, но при несъответствие с материално-правните разпоредби с целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че оспорвания, чрез процесуалния си представител е поискал такива, на същия следва да се присъдят разноски. От друга страна по делото, освен пълномощно (л. 65) и списък с разноски (л. 90), не са представени каквито и да е документи, доказващи плащане на адвокатско възнаграждение. Липсата на такива документи не дава възможност на съда направи заключение за реално извършено плащане на разноски, поради такива не следва да бъдат присъждани в полза на оспорвания.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на П. Н. Н. Заповед № ДС-03-03/02.10.2024 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и средните предприятия (ИАНМСП), с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на оспорващия. Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.